

प्रकरण १ :- भारतीय राज्यघटना

प्रस्तावना :-

"देशाच्या राज्यकारभार करण्यासाठी जे लिखित किंवा अलिखित नियम तयार केले जातील, त्यास नियमावली समुहाना संविधान किंवा राज्यघटना असे म्हणतात." प्रत्येक देशाच्या राज्यकारभार आपापल्या देशाच्या संविधानानुसार केला जातो. देशाच्या राज्यकारभार करण्यासाठी शांतता, सुव्यवस्था प्रस्थापित करण्यासाठी नागरिकांच्या हक्कांचे संरक्षण करण्यासाठी व्यक्तीवर व देशातील विविध संस्थेवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी व्यक्तीचे संरक्षण करण्यासाठी राज्यघटनेची आवश्यकता असते. राज्यघटना नसले तर, देशात अशांतता, गोंधळ, गरबड, अन्याय, अत्याचार, पिळवणूक, जुलूम जबरदस्ती, बळी तो कान पिळी राखी व्यवस्था अस्तित्वात येते.

संविधानाची निर्मिती एका संविधान सभेद्वारे किंवा घटनापरिषदेद्वारे केली जाते. संविधान सभेचा विचार सर्वप्रथम हेन्री मेन यांनी मांडला आहे. परंतु अमेरिकेने सर्वप्रथम संविधान सभेद्वारे संविधानाची निर्मिती केली आहे. अमेरिकेनंतर फ्रान्स ने व इतर देशांनी संविधान सभेच्या माध्यमातून लिखित संविधानाचा शिक्कार केला आहे. परंतु यास ईंग्लंड मात्र अपवाद आहे.

१।

II भारतातील संविधान सभेचा उद्देश व विकास :-

भारतामध्ये संविधान सभेचा विचार सर्वप्रथम १८९५ लोकमान्य टिळकांनी मांडला. २० व्या

मध्ये

शतकात इ.स 1922 मध्ये महात्मा गांधी यांनी भारतीय संविधान भारतीयच्या इच्छेनुसार वनेल असा विचार मांडला. 1924 मध्ये पंडित मोतीलाल नेहरू यांनी ब्रिटीशांसमोर संविधान सभेची मागणी केली. एम. एन. रॉय यांनी ही या विचाराचे प्रतिपालन केले. इ.स 1936 च्या लखनौ, व इ.स 1938 च्या हरिपूर काँग्रेस अधिवेशनात संविधान सभेची मागणी केली. दुसरे असले तरी या विचाराला मूर्त रूप देण्याचे कार्य पंडित नेहरू यांनी केले.

ब्रिटीश सरकारने 8 ऑगस्ट 1940 च्या प्रस्तावाला मान्यता दिली. भारतीयांचे संविधान भारतीय बनवतील यास मान्यता दिली. 29 मार्च 1942 च्या क्रिप्स योजनेद्वारा भारतामध्ये एक निवर्चित संविधान सभा असेल हे मान्य करून 1946 मध्ये कॅबिनेट मिशन योजनेमध्ये भारतीय संवि-
साध सभेचा प्रस्ताव स्विकारून व्यवहारिक रूप देण्यात आले.

III संविधान सभेची स्थापना :

कॅबिनेट मिशन योजनेद्वारा भारतीय संविधान निर्माण करण्यासाठी निवडणूकीच्या बाबारावर एका संविधान सभेची स्थापना करण्यात आली. संविधान सभेमध्ये 389 सदस्य होते. त्यापैकी

- 1) ब्रिटीश प्रांताचे 292 प्रतिनिधी होते.
- 2) मुख्य कमिशनरच्या प्रांताचे 4 प्रतिनिधी होते.
- 3) देशातील संस्थानिकांचे 93 प्रतिनिधी होते.

३४९ पैकी पहिल्या दोन प्रतिनिधींची म्हणजेच
२९६ प्रतिनिधी निवडणूकीच्या माध्यमातून निवडण्यात
आले व ९३ प्रतिनिधी संस्थानीकांनी नेमले.
संविधान सभेच्या निवडणूका जुलै, ऑगस्ट १९५६
मध्ये पार पाडल्या.

संविधान सभेची पहिली बैठक ९ डिसेंबर
१९५६ रोजी दिल्ली येथे संसद भवनाच्या केंद्रिय
कक्षामध्ये पार पाडली. त्यामध्ये डॉ. रघुनाथन हे सभेचे
प्राथमिक अध्यक्ष म्हणून नेमण्यात आले. २१
डिसेंबर १९५६ च्या बैठकीत डॉ. राजेन्द्र प्रसाद यांची
स्थायी अध्यक्ष म्हणून निवड करण्यात आली. बी.एन.
राव यांना संविधान सभेच्या संविधानाधिक सल्लागार
या पदावर नियुक्त करण्यात आले. १३ डिसेंबर १९५६
ला पंडित नेहरु यांनी संविधानाचा उद्देश म्हणजे
उद्देशांपत्रिका किंवा तरनामा प्रस्तुत केली. ही उद्देश-
पत्रिका २३ जानेवारी १९५७ ला स्विकारण्यात आली.
संविधान तयार करण्याचे काम सोपे जावे यासाठी
विविध समित्यांची स्थापना करण्यात आली. त्यात
मसुदा समिती ही मुख्य समिती होती.

संविधान सभेने २९ ऑगस्ट १९५७ मध्ये डॉ.
बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या अध्यक्षतेखाली मसुदा
समिती स्थापन केली. मसुदा समितीमध्ये के.एम.
मुन्शी, संविधान मंत्र मोहम्मद सादुल्ला, बी.एन.
मिल्लाल, अल्मादीन कृष्णस्वामी अय्यर, एन. गोपाल
स्वामी अय्यंगर, डी. पी. खेतार या सदस्यांचा समा-
वेश होता. काही दिवसानंतर डॉ. एन. मिल्लाल या
जागेवर एन. माधरावला व खेतार यांच्या मृत्यूनंतर

टी. टी. कृष्णामाचार्य यांना घेण्यात आले. 30 ऑगस्ट
 1947 ला मसूदा समितीची पहिली बैठक झाली.
 इतर समितींच्या शिफारशीवर विचार करण्याचे कार्य
 मसूदा समितीद्वारे केले जात होते. त्यामुळे या समि-
 तीची भूमिका संविधान सभेमध्ये महत्वाची होती.
 या समितींनी संविधानाचा कच्चा आराखडा/मसूदा
 तयार करून 4 फेब्रुवारी 1948 ला संविधानसभेच्या
 अध्यक्षानाकडे सुपूर्द केला. संविधान सभेसमोर तो
 मसूदा 4 नोव्हेंबर 1948 विचारनिर्णय करण्यासाठी ठेवला.
 संविधान सभेनी 2 वर्षे त्यावर विचार विनिमय
 करून 26 नोव्हेंबर 1949 ला संविधानास मंजूरी
 दिली. व 26 जानेवारी 1950 संविधानाची अंमलब-
 जावणी करण्यात आली. संविधानात 395 कलम,
 22 भाग आहेत. संविधान तयार करण्यासाठी
 2 वर्षे 11 महिने 18 दिवस लागले.

2) भारतीय संविधानाची उगमस्थाने

★ संविधान निर्मितीची साधने किंवा स्रोत :-

भारताचे संविधान तयार करताना संविधान
 सभेच्या सदस्यांनी ज्या साधनांचा वापर केला.
 त्या साधनांचा किंवा उगमस्थानांचा विचार करणे
 उपाययुक्त आहे. भारतीय संविधानाची साधने 2
 भागांमध्ये विभागित करता येतील.

(I) जन्मासंबंधी साधने :-

(II) विकासासंबंधीची साधने :-

I जन्मासंबंधी साधने :-

भारताची राज्यघटना न्याय कुरताना संविधान सभेच्या सदस्यांनी ज्या साधनात आधार घेतला त्याचा समावेश जन्मासंबंधी साधनात होणे केला जातो. जन्मासंबंधी साधनाचे (१) विदेशी साधने व (२) देशी साधने या दोन भागांमध्ये वर्गीकरण करता येईल.

१) विदेशी साधने (स्त्रोत) :-

संविधान सभेच्या सदस्यांनी विविध देशांच्या राज्यघटनेचा अभ्यास करून भारतीय परिस्थिती लक्षात घेवून त्यांच्या संविधानातील काही गोष्टींचा शिक्कार केलेला आहे. त्याचा विचार पुढीलप्रमाणे सांगता येईल.

अ) ब्रिटीश संविधान :-

- A) संसदीय लोकशाही शासन व्यवस्था
- B) कायद्याचे राज्य
- C) एकेरी न्यायव्यवस्था
- D) एकेरी नागरिकत्व
- E) एकेरी नोकरशाही
- F) कायदा निर्मितीची प्रक्रिया
- G) सामूहिक जबाबदारी व अनेक नवांशा शिक्कार इंग्लंडकरून घरात आलेला आहे.

ब) अमेरिकेचे संविधान :-

- A) उद्देशपत्रिका
- B) मूलभूत अधिकार
- C) न्यायालयाची पुनर्विलोकन

D) संविधानाचे स्वरूप

E) राष्ट्रपतीवरील महाभियोगाचा खटला.

F) उपराष्ट्रपतीचे पद इ. घटकांचा शिक्कार असे-
शिकेच्या संविधानकडून केला आहे.

क) भार्यालेंडचे संविधान :

A) राज्याची मार्गदर्शक नले

B) राष्ट्रपतीच्या निवडणुकीतील निर्वाचन मंडळ

C) राज्यसभेमध्ये स्नादीत्यकला, विज्ञान, समाजसेवा
इ. क्षेत्रांमध्ये अतिशय आलेल्या व्यक्ती नेमणूक

इ.

ड) कॅनडाची राज्यघटना :

A) संघराज्याचा शिक्कार

B) शेषाधिकार केंद्रसरकारला असणे.

इ. चा शिक्कार केलेला आहे

ई) ऑस्ट्रेलियाची राज्यघटना :

A) संविधानाच्या प्रस्तावणीची भाषा

B) समवर्ती सुची.

उ) दक्षिण आफ्रिकेची राज्यघटना :

भारताचे संविधान दुरुस्तीची पद्धत
दक्षिण आफ्रिकेकडून शिक्कारली आहे.

क) जर्मनीची राज्यघटना :

जर्मनीकडून राष्ट्रपतीचे
अतिवाणी विषयक अधिकार शिक्कारण्यात

आलेल आहे.

② देशी साधने :

अ) नेहरू रिपोर्ट :

इ.स 1928 च्या नेहरू रिपोर्ट मधील अनेक हाटकांचा स्विकार भारतीय संविधानामध्ये केलेला आहे.

A) भारतीय संविधान संहिये स्वरुपाचे असेल.

B) देशातील संस्थानिकांचे वेगळे अस्तित्व अमंगल नाही.

C) संस्थानिकांना संघराज्यामध्ये सामील ठेवे लागेल.

D) राज्यसंख्याकांचे संरक्षण केले जाईल.

इ. अनेक तत्वांचा स्विकार करण्यात आलेला आहे.

ब) 1935 चा कायदा :

भारतीय संविधानावर 1935 च्या कायद्याच्याही प्रभाव पडलेला दिसून येतो. 1935 च्या कायद्यातील अनेक तत्वे भारतीय संविधानामध्ये घेण्यात आले आहेत.

A) केंद्र आणि राज्यामध्ये सत्ता विभागन

B) राज्यपालाचे पद

C) द्विगुणी कायदेमंडळ

D) सरकारचे तीन भूग - इ. स्विकार केलेला आहे.

II) विकासासंबंधीची साधने (स्रोत) :-

26 जानेवारी 1950 ला राज्याधान्याची समंभवनावणी झाली. तेव्हा पर्यंत आता पर्यंत भारतीय संविधानात मोठ्या प्रमाणात बदल किंवा परिवर्तन झाले आहे. त्या सर्व बदलांचा समावेश विकासासंबंधीच्या साधनांमध्ये केला जातो. त्याचा विचार खालीलप्रमाणे करता येईल.

1) कायदे नियम, अध्यादेश :-

केंद्र सरकार व राज्यसरकारद्वारे कायदे व नियम तयार केले जातात. त्या कायद्यांच्या व नियमांच्या समावेश संविधानाच्या साधनांमध्ये होतो. सर्व कायदे व नियम संविधानाक स्वरूपाचे असतात. कायदेमंडळाच्या किर्तीच्या काळात राष्ट्रपतींना अध्यादेश काढण्याचा अधिकार आहे. त्याचा समावेश ही संविधानाच्या साधनांमध्ये होतो.

2) रुढी, परंपरा, प्रथा व संकेत :-

भारतीय संविधानातील अतिशयित भाग म्हणजे रुढी, परंपरा किंवा चालीरीती होय. सरकारमध्ये रुढीपरंपरेला विशेष महत्त्व असते. या प्रथा संविधानाचा एक भाग असतात. भारतामध्ये अनेक रुढीपरंपरा आहेत.

उदा.

संविधानाने सर्व अधिकार राष्ट्रपतीला दिले आहेत. परंतु रुढीपरंपरेनुसार राष्ट्रपती मंत्रिमंडळाच्या किंवा पंतप्रधानाच्या सल्ल्यानुसार त्या अधिकाराचा वापर करतो. पंतप्रधानाची नेमणूक करण्याचा अधिकार

કાર રાષ્ટ્રપતીના અક્ષતા તરી તો લોકસભામાં વધુમત
પ્રાપ્ત પક્ષાચ્છા નેત્રાલાચ પંતપ્રધાન ચદી નેમતો
૨. અનેક રુદી પરંપરા આરતામહરો અસ્તિત્વાત
આહેત.

③ ન્યાયાભરણીનિ મિર્ણય ઃ -

કારદેમકલંની તયાર કેનેલ્યા
કારદયાચા અર્થ લાવળાઆંઠી, તમેચ સંવિધાનાનીન
તરનુદીચા અર્થ સ્પષ્ટ કરળાઆંઠી હેશામહરો ન્યાયમ-
કલ કાર્યરતુ આહે. સર્વેશક વ ઉચ ન્યાયાભરણીનિ અમે
અનેક મિર્ણય દિને આહેત જે સંવિધાએ ડંગ કિંવા
આગ વનને આહેત

ઉદા.

ગોપાલન વિરુદ્ધ મદ્રાસ રાજ્ય ચા કેસચા
સંદર્ભાતિ દિનેલા મિર્ણય, તમેચ કેશવાનંદ મારતી
વિરુદ્ધ કેરલ રાજ્ય ચા કેસચા સંદર્ભાતિ દિનેલા
મિર્ણય ૬.

④ ઘટનાદુરુક્તી / સંવિધાનસંશોધન ઃ -

૨. સ 1૧૬૦ પાસુન
આતપર્યત કાળાનુસાર રાજ્યઘટનેમહરો અનેકવેલા દુરુક્તી
પરિવર્તન કરળાતુ આમે આહે. આતપર્યત આનેલ્યા
ઘટનાદુરુક્તીમહરો ૫૨ વીવધ ઘટનાદુરુક્તી સર્વતિ
મોદી ઘટનાદુરુક્તી આહે. વિકાસાસેવહીચા સાધનાત
સર્વ ઘટનાદુરુક્તીચા સમાવેશ હોતો.

७) संविधानावरील ग्रंथ किंवा तज्ञांचे विचार :-

भारतीय संविधानाच्या दुसऱ्या स्थानावर आहे संविधानावरील ग्रंथांची समावेश होतो. भारतीय संविधानावर अनेकांनी ग्रंथ लिहिले आहेत. त्या सर्व ग्रंथांचा समावेश यामध्ये होतो. डी. टी. बसू, एम. ए. घालखीवाना, एम. सी. सिल्लमवाड, शुभाष काशब इ. अनेक तज्ञांनी संविधानावर ग्रंथ लिहिले आहेत.

इ. अनेक साधनांचा समावेश केला जातो

८) भारतीय संविधानाची उद्देशपत्रिका :-

१ प्रस्तावना :-

प्रत्येक देशाच्या / देशातील संविधानाच्या प्रारंभी उद्देशपत्रिका किंवा सरनामा असतो. सरनाम्यामध्ये संपूर्ण संविधानाचा सारांश स्पष्ट केलेला असतो. प्रत्येक देशाची राज्यघटना कोणत्यातरी उद्देशाने तैयार होवून लिहिलेली असते. "त्या उद्देशाच्या संक्षिप्त मांडणीला उद्देशपत्रिका असे म्हणतात." उद्देशपत्रिका ही महत्वाची असते. संविधानाच्या सुरवातीला उद्देशपत्रिका असते. संविधानाच्या प्राण आत्मा किंवा महत्वाचा भाग म्हणून उद्देशपत्रिकेचा उल्लेख केला जातो. के. एम. मुखर्जी यांनी उद्देशपत्रिकेला राजकीय जन्मकुंडली असे म्हटले आहे. संविधानाचे मापन करण्याचे एक मापदंड आहे. संविधानाचे सर्व कलम या मापदंडाने मोजले जाते. इसे असले तरी कायद्याच्या दृष्टीने उद्देशपत्रिकेला संविधानाचा भाग

समजले जात नाही. किंवा उद्देशपत्रिका कायद्याच्या मिर्याद-
जात येत नाही.

इ.स. 13 डिसेंबर 1946 ला पंडित नेहरू यांनी संवि-
धानसभेसमोर उद्देशपत्रिकेचा प्रस्ताव मांडला. संविधान
सभेने (22) जानेवारी 1947 ला उद्देशपत्रिकेचा
प्रस्ताव स्विकारला. इ.स. 26 नोव्हेंबर 1949 उद्देश
पत्रिका मंजूर करण्यात आली.

II उद्देशपत्रिका :-

आम्ही भारतीय जनता,
भारताचे सार्वभौम, समानता, धर्मनिरपेक्ष, प्रजास-
त्ताक, गणराज्य निर्माण करण्याचे आणि
भारताच्या सर्व नागरिकांना

सामाजिक, आर्थिक आणि राजकीय ... व्याप
विचार, उच्चार, विश्वास.
न्याय आणि उपासना
याचे

दर्जा आणि संधी याबाबत

व्यक्तीची प्रतिष्ठा आणि

राष्ट्राचे ऐक्य आणि स्वायत्तता राखणारी --- बंधूता

याची शाश्वती देण्याचे आमच्या या

घटनासमितिला आज नोव्हेंबर 1949

च्या 26 व्या दिवशी विचारपूर्वक

उरविन आहोत व ही घटना

आमच्यासाठी तयार, मान्य, स्वीकृत

करीत आहोत.

वरीम उद्देशपत्रिकेमध्ये ① सार्वभौम
① समानवाह ② धर्मनिरपेक्ष ③ अखंडता हे तीन
शब्दांचा समावेश इ.स. १९७६ मध्ये ५२ वी धटना
दुरुस्ती करून करण्यात आलेला आहे. मुख्य संविधाना
च्या उद्देशपत्रिके १९७६ च्या अगोदर हे तीन शब्द
उद्देशपत्रिकेमध्ये नव्हते.

उद्देशपत्रिकेवरून तीन गोष्टी स्पष्ट होतात

१) संविधानाचे उगमस्थान :-

उगम म्हणजे भारतीय जनता या वाक्याने
उद्देशपत्रिकेची शुरुवात आहे. संविधानाचे उगमस्थान
भारतीय जनता आहे. भारतीय जनतेनेच संविधा-
न तयार केले. मान्यता देवून स्वीकृत केली हे
स्पष्ट होते. हे संविधान जनतेवर कोणीही लाद-
लेले नाही हे स्पष्ट होते.

२) राज्यव्यवस्थेचे स्वरूप :-

उद्देशपत्रिकेवरून भारता-
तील राज्यव्यवस्थेचे स्वरूप स्पष्ट होते. सार्वभौम,
समानवाह, धर्मनिरपेक्ष, प्रजासत्ताक राजराज्याचे
स्वरूप भारताच्या राज्यव्यवस्थेचे आहे. हे स्पष्टपणे
लक्षात येते.

३) राज्यव्यवस्थेचा उद्देश :-

उद्देशपत्रिकेवरून भारता-
तील राज्यव्यवस्थेच्या स्वरूपाप्रमाणेच राज्यव्यवस्थे-
चा उद्देशही स्पष्ट होतो. राज्याची काही ह्येय
किंवा उद्दिष्टे असतात. त्या ह्येयाची पूर्तता

१९८९ - संविधान निर्मिती
(अमेरिका)
- घटना १६ सप्टेंबर २६ वेळा

अमेरिकन राज्यकर्ती - १७७६
फ्रेंच राज्यकर्ती - १७८९

दुसऱ्याचे काम सरकारद्वारे केली जाताना. त्याशिवाय
समानात्मा पर्यायाने राज्याला अर्थ प्राप्त होत नाही.
स्वतंत्रता, समता ^{आय} व वैधता ही चार उद्दिष्टे राज्या
ची आहेत. त्यांची स्थापने उल्लेख उद्देशापत्रिके-
मध्ये करण्यात आलेला आहे.

५. भारतीय राज्यघटनेची वैशिष्ट्ये :-

ॐ प्रस्तावना :-

भारतीय संविधानासमोरी मिमीती संवि-
धान सभेद्वारे ~~वेळ~~ केली आहे. संविधान सभेमध्ये ३८९
सदस्य होते. संविधान सभेचे उ. सच्चिदानंद सिन्हा
अध्यक्षी किंवा नातपुरते अध्यक्ष होते. व उ. राजेंद्र प्रसाद
हे सचारी अध्यक्ष होते. या घटना परिषदेच्या सदस्या-
नी २ वर्ष ३३ महिने व १८ दिवसात भारताची राज्य-
घटना तयार केली. घटना तयार करताना विविध समि-
त्यांची स्थापना करण्यात आली होती. त्यात मसूदा समि-
ती महत्वाची होती. मसूदा समितीचे अध्यक्ष उ. बाबा-
साहेब आंबेडकर होते. विविध देशांच्या संविधानांच्या
अभ्यास करून भारताची राज्यघटना तयार करण्यात आली.
इंग्लंडच्या राज्यघटनेचा प्रभाव मोठ्या प्रमाणात भारता-
च्या राज्यघटनेवर पडलेला आहे. २६ नोव्हेंबर १९५९
संविधान-सभेची राज्यघटनेला मंजुरी दिली व २६
जानेवारी १९५० पासून भारताच्या राज्यघटनेची मंजूर-
जावणी केली. त्या संविधानाची वैशिष्ट्ये किंवा लक्षणे
पुढीलप्रमाणे आहेत.

II वैशिष्ट्ये :-

① लिखित राज्यघटना :-

संविधानाचे लिखित व अलिखित अशा दोन भागात विभाजन केले जाते. देशाचा राज्यकारभार करण्यासाठी तयार करण्यात आलेले नियम कायदे लिहून देण्यात आलेले अमलीत तर ही राज्यघटना लिखित स्वरूपाची असते. भारताची राज्यघटना ही लिखितच आहे. जगामध्ये लिखित राज्यघटनेचा स्वीकार सर्वप्रथम अमेरिकेमध्ये करण्यात आलेला आहे. इंग्लंड सोडून इतर सर्व देशांच्या राज्यघटना लिखित स्वरूपाच्याच आहेत. जगातील एकमेव अलिखित राज्यघटना इंग्लंडची आहे.

② मोठी (विस्तृत) राज्यघटना :-

भारताची राज्यघटना जगामध्ये सर्वात मोठी आहे. संविधानातील कलमांच्या संख्येवरून राज्यघटना लहान आहे की मोठी आहे ते ठरविले जाते. भारताच्या राज्यघटनेत 395 कलम , 12 परिशिष्टे , व 22 भाग आहेत. भारतच्या संविधानात प्रत्येक गोष्टीचा सविस्तर उल्लेख करण्यात आलेला आहे.

361 मूलभूत अधिकार , मार्गदर्शक तत्वे

विस्तृतपणे मांडलेले आहे त्यामुळे भारताची राज्यघटना मोठी दिसून येते. जगामध्ये सर्वात लहान राज्यघटना अमेरिकेची आहे. अमेरिकेची राज्यघटना 7 कलमाची व 12 पृष्ठांची आहे.

③ निर्मीत राज्याद्यटना :-

संविधानाचे निर्मित व अनिर्मित (विकसित) किंवा (उत्क्रांत) या दोन भागात वर्गीकरण केले जाते. संविधानाचे विशिष्ट सदस्य एकाच शेवून विशिष्ट काळात बैठका, चर्चा, करून संविधान अभेदद्वारे तयार केले असले तरी त्यास निर्मीत राज्याद्यटना असे म्हणतात. विशिष्ट सदस्य एकाच न शेता रुढी परंपरेनुसार राज्याद्यटना अस्तित्वात आलेली असले तरी त्यास विकसित किंवा अनिर्मीत राज्याद्यटना असे म्हणतात. भारताची राज्याद्यटना निर्मीत आहे. जगातही इंग्लंडची एकमेव राज्याद्यटना अनिर्मीत किंवा विकसित आहे.

④ संमिश्र राज्याद्यटना :-

भारताची राज्याद्यटना संमिश्र स्वरूपाची आहे. दटना (संविधान) तयार करताना दटनाकारांनी इतर देशांच्या संविधानांच्या अभ्यास करून त्यांनी चांगल्या तऱ्याचा विचार करून भारताची राज्याद्यटना तयार केली आहे. त्यामुळे संमिश्र राज्याद्यटना हे एक संविधानाचे वैशिष्ट्ये सांगितले जाते.

उदा :- इंग्लंडकडून संसदीय लोकशाहीचा, अमेरिकेकडून मुलभूत हक्काचा, आर्यनॅडकडून मार्गदर्शक तत्वाचा, कॅनडाकडून संघराज्याचा, फ्रान्सकडून गणराज्याचा विचार करून भारताची राज्याद्यटना तयार करण्यात आली.

⑤ अंशतः ताठर व अंशतः लवचिक राज्याद्यटना :-

(एकाक्षर)

देशाची राज्यघटना ताढर आहे का लवचिक आहे हे घटनादुरुस्तीच्या पद्धतीवरून लक्षात येते. घटनादुरुस्तीची पद्धत साधी सोपी असेल तर त्या देशाची राज्यघटना लवचिक असते. आणी घटनादुरुस्तीची पद्धत अवघड किंवा कठिन असेल तर त्या देशाची राज्यघटना लवचिक असते. इंग्लंडची राज्यघटना लवचिक तर अमेरिकेची राज्यघटना ताढर स्वरूपाची आहे. परंतु भारतचे संविधान इंग्लंडप्रमाणे लवचिक नाही आणी अमेरिकेप्रमाणे ताढर नाही. तर भारताने या दोन्ही पद्धतींचा शिक्कार केलेला आहे. साह्या बहुमताने विशेष बहुमताने भारतीय संविधानात बदल केला जात असल्यामुळे भारताचे संविधान अशितः ताढर आणी अशितः परिवर्तनीय दिसून येते.

७ सार्वभौम, समाजवाद, धर्मनिरपेक्ष, प्रजासत्ताक गणराज्य या शिक्कार :-

संविधानाच्या उद्देशपत्रिकेमध्ये याचा उल्लेख करणात आलेला आहे. भारत देशात अंतर्गत व बाह्यदृष्ट्या स्वतंत्र किंवा सार्वभौम आहे. भारतावर कोणत्याही प्रत्यक्ष आणी अप्रत्यक्ष नियंत्रण नाही. 15 ऑगस्ट 1947 पासून भारत सार्वभौम राज्य बनले आहे.

भारताने समाजवादाचाही शिक्कार केलेला आहे. आर्थिक, सामाजिक समता प्रस्थापित करणे, शीर्ष, गरिबीमधील वेद दूर करणे. बेकारी दूर करणे प्रत्येकाच्या हाताला काम देणे इ. हा उद्देश राज्याचा असतो तसेच राज्यासमोर सर्वधर्म समान असतील कोणत्याही धर्मांना राज्याद्वारे विशेष स्थान दिले जाणार नाही.

भारत हे हार्मनिरपेक्ष राज्य असले तरी भारतीय नागरिकांना हार्मोनिक्स स्वतंत्र्य असते.

भारतात प्रजासत्ताक म्हणजे लोकशाही शासनव्यवस्था असेल. भारतात अंतिम सत्ता लोकांची आहे. प्रतिनिधीच्या माध्यमातून लोक किंवा जनता राज्यकारभार करत असतात. लोकशाहीबरोबर गणराज्याचाही स्विकार केलेला आहे. राज्याचा प्रमुख जनतेतर्फे तयार व्हावा, आपापसात पणे निवडला जातो.

७) संसदीय शासनव्यवस्थेचा स्विकार :-

भारतामध्ये संसदीय लोकशाही शासनव्यवस्थेचा स्विकार करण्यात आलेला आहे. संसदीय शासनव्यवस्थेचा स्विकार इंग्लंडकडून केला आहे. संसदीय शासनव्यवस्थेमध्ये संसद सर्वोच्च असते. शासनाचे एक वास्तविक व एक नाममात्र असे दोन प्रमुख असतात. कायदेमंडळातून कार्यकारी मंडळाची निर्मिती केली जाते. (मंत्रिमंडळाची) मंत्रिमंडळामधील मंत्री व कायदेमंडळाचा सदस्य असलेल्या पाहिजे. नसल्यास इशांनी ६ महिन्यांच्या आत कायदेमंडळाचे सदस्यत्व स्विकारले पाहिजे. संसदीय शासनव्यवस्थेत कायदेमंडळाचे कार्यकारी मंडळावर नियंत्रण असते. कार्यकारीमंडळ म्हणजेच मंत्रिमंडळ. कायदेमंडळास वार्षिक व सामूहिक रितीत जबाबदार असते. यास संसदीय शासनव्यवस्था या नावाने ओळखले जाते.

८) एकात्म शासनव्यवस्थेकडे झुकलेले संघराज्य :-

शासनाचे एकात्म शासन व्यवस्था व संघात्मक शासन व्यवस्था या दोन

भागामध्ये वर्गीकरण / विभाजन केले जाते. केंद्रसरकार किंवा राज्यसरकार यांच्यात विभागांनी केलेली असेल त्या शासन व्यवस्थेला संघराज्य असे म्हणतात. केंद्रसरकार व राज्य सरकार यांच्यात सत्तेची विभागणी न करता सर्वसत्ता केंद्रसरकारला हातामध्ये असेल तर त्या शासनव्यवस्थेला एकात्म शासन व्यवस्था असे म्हणतात. एकात्म शासन व्यवस्थेमध्ये एकेरी संविधानाचा / एकेरी नागरिकांचा / एकेरी न्यायव्यवस्थेचा शिक्कार केला जातो. भारतीय शासन व्यवस्था कशी असेल याची तरतूद संविधानाच्या कलम ५ ते ५४ मध्ये करण्यात आलेली आहे. भारताच्या संविधानात संघराज्याऐवजी राज्यांचा युनियन ऑफ स्टेट्स असा उल्लेख करण्यात आलेला आहे. भारतात काहीतच संघराज्याचे तर काही तत्वे एकात्म शासनव्यवस्थेची शिक्कारण्यात आलेली आहेत. भारताच्या संघराज्यात अर्धसंघ राज्य किंवा एकात्म शासनव्यवस्थेकडे झुकलेले संघराज्य असे म्हणतात.

- ९ सरनामा / उद्देशावली / प्रस्तावना :-
 १० मुलभूत अधिकार :-

भारतीय संविधानाच्या कलम निसर्या भागातील कलम १२ ते ३५ मध्ये मुलभूत हक्कांचा उल्लेख करण्यात आलेला आहे. भारताने मुलभूत हक्कांचा शिक्कार अमेरिकेकडून केलेला आहे. मुलभूत हक्कांमध्ये

- १ समतेचा हक्क
- २ स्वातंत्र्याचा हक्क
- ३ शोषणाविरुद्धचा हक्क

- 4) धर्मस्वानंतेच्याचा हक्क
- 5) शिक्षण व संस्कृतीचा हक्क
- 6) न्यायालयीन संरक्षणाचा हक्क

इ. सविस्तर पणे

उल्लेख करण्यात आलेला आहे व त्यास न्यायालयीन संरक्षण प्राप्त झाले आहे.

⑪ मार्गदर्शक / नितिनिर्देशक तत्वे :-

⑫ मूलभूत कर्तव्य :-

⑬ एकेरी संविधान :-

एकेरी संविधान हे एकात्म शासन व्यवस्थेचे वैशिष्ट्य आहे. देशातील घटकराज्यांचे वेगळे संविधान तयार न करता, संपूर्ण देशासाठी एकच संविधान भारतामध्ये तयार करण्यात आले आहे. अमेरिकेप्रमाणे घटकराज्यांचे वेगळे व देशाचे वेगळे दोहेरी संविधान भारतामध्ये नाही. भारतात एकेरी संविधानाचा स्वरूप र करण्यात आलेला आहे, परंतु यास जम्मू-काश्मिर अपवाद आहे.

⑭ एकेरी नागरिकत्व :-

एकेरी व दोहेरी असे असे नागरिकत्वाचे दोन प्रकार पडतात. देशांमध्ये कोणत्याही घटकराज्यामध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीला आपापल्या घटकराज्याचे नागरिकत्व न देता संपूर्ण देशाचे एकच नागरिकत्व दिले जाते. त्यास एकेरी नागरिकत्व असे म्हणतात. अमेरिकेमध्ये मात्र दोहेरी नागरिकत्व आहे.

१५) लुकेरी न्यायव्यवस्था :-

भारतामध्ये लुकेरीन्यायव्यवस्था स्विकार करण्यात आली आहे. पिरॅमिडसारखी न्यायव्यवस्था असून एका समान कायद्यानुसार भारतामध्ये न्यायदानाचे कार्य केले जाते. वरिष्ठ न्यायालयाचा निर्णय कमिष्ठ शरावरील न्यायालयावर बंधनकारक असतो. भारतामध्ये सर्वोच्च न्यायालय अंतिम स्वरूपाचे न्यायालय आहे.

१६) जनतेचे सार्वभौमत्व :-

भारतीय संविधानाने जनतेचे सार्वभौमत्व प्रस्थापित केले आहे. संविधानाची सुरुवात अशी भारतीय जनता या वाक्याने झाली आहे. तसेच उद्देश्य ध्याने घेता येवढी हे संविधान स्वीकृत मान्य करित आले. असे स्पष्ट करण्यात आले आहे. अंतिम सत्ता जनतेच्या हातामध्ये देण्यात आली आहे. जनता आपल्या प्रतिनिधींच्या माध्यमातून राज्यकारभार करित असते. कोणत्याही व्यक्तीच्या किंवा पक्षाच्या हातामध्ये सत्ता द्यायची हे निवडणुकीच्या माध्यमातून जनता करित असते.

१७) इतर वैशिष्ट्ये :-

वरील वैशिष्ट्याशिवाय भारतीय संविधानाचे इतर अनेक वैशिष्ट्ये सांगता येतील त्यामध्ये न्यायमंडळाचे स्वतंत्र्य, संविधानाचे स्वरूप, कायद्याचे अधिराज्य, नियंत्रण आणि संतुलन, कुशाळकारी राज्य आणि बाकीची नसतू, व गणराज्याचा स्विकार, स्वतंत्र

નિવડબૂકા / નિપદ્ધપાતીપના, નિવડ, પ્રોહ મતાધિકાર, સત્તેયે
વિકેટ્ટીકરણ, સ્વાતંત્ર્ય, સમતા, બંધુતા, વ ન્યાયાલયીન
પુનર્વિભોકન વ દ્વિતી કાસલ્લાની સત્તા, દ્વિતી કાચદેમંડ
લ, સત્તા વિભાજન ડ. અનેક વેશિલ્લે ભારતીય
સંવિધાનારી સાંગિતમે જાતાત.